

Bijbel lezen

Elke morgen klonk door heel het oude grachtenhuis, precies om vijf voor acht, de gong die alle gasten en huisgenoten opriep naar de eetkamer te komen voor het ontbijt. Dan gingen alle deuren open en ieder begaf zich direct naar de kamer waar ontbeten werd en waar ds Dijkstra, precies om acht uur, de tafel opende met bijbel lezen en gebed. Zo heb ik het beleefd toen ik mijn werk in Amsterdam begon.

Ik heb dat altijd een goede instelling gevonden want ieder die haast had, miste daardoor niet het lezen van de bijbel. Zelf was ik in mijn ouderlijk huis gewend dat bij de maaltijd de bijbel werd gelezen en zo ging het in tal van kerkelijk meelevende gezinnen. Soms ontspan zich een gesprek over wat voorgelezen was, maar dat gebeurde natuurlijk niet iedere dag. Gemeenschappelijk als gezin de bijbel lezen is iets wat je niet vergeet.

Het is natuurlijk niet de bedoeling dat door het gemeenschappelijk lezen van de bijbel het persoonlijk

lezen zou vervallen, want dat heeft een eigen betekenis. Je kunt dan stoppen als je over iets wat je leest wilt nadenken. Vaak gaat het daarbij om iets wat je niet direct begrijpt of waarvan je denkt: Wat moet ik daar nou mee beginnen in mijn leven? Want het is natuurlijk de bedoeling dat het lezen je iets doet. Het ergste zou zijn dat je iets voor kennisgeving aanneemt en overgaat tot de orde van de dag. Dan ben je - in de zin van de bijbel - een "vergetelijk hoorder" zo staat het in de oude vertaling. In de Nieuwe staat: "Wie de boodschap hoort en er niets mee doet, is net als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: Hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij er uit zag." (Jak. 1, 24). Het is dus de bedoeling dat we iets doen met hetgeen we lezen. Wat, dat moet ieder voor zich persoonlijk uitmaken. Een stap verder is het biddend en mediterend overdenken wat je gelezen hebt.

Uit de kerkenraad

Op 12 september vergaderde de kerkenraad. Het was de eerste vergadering na de vakantieperiode. Toch verbleven er nog een flink aantal leden elders of konden anderszins de vergadering nog niet bijwonen.

Ds. v.d. Berg is weer terug van zijn studieverlof en vakantie. Hij deed kort verslag van zijn studieonderwerp "De uitdaging van de Islam aan het Christendom en de moderniteit".

Er ontspon zich daarna een discussie die overigens kort werd gehouden omdat in de oktobervergadering ds. v.d. Berg uitgebrei-

der zijn onderwerp zal toelichten en er ook meer tijd voor discussie zal worden ingeruimd.

De gemeentezondag werd geëvalueerd. Iedereen was de mening toegedaan dat het een geslaagde ochtend was. Ongeveer 50 gemeentelieden waren aanwezig. Dat de zgn. "middengroep" afwezig was werd als een gemis ervaren. Onder leiding van de heer Otto Sondorp die een achttal stellingen op het scherm liet verschijnen ontstond een discussie die de voors en tegens van die stellingen helder in beeld brachten. Het beleidsplan werd goedgekeurd. De kerkenraad

is zich er van bewust dat het misschien hier en daar een ambitieus plan is, maar wil ernst maken met de voornemens.

Van het visitatiebezoek van maandag 11 april aan onze kerk is een verslag ontvangen.

Dit verslag vindt u elders geplaatst in deze Meerzicht.

De jaarrekeningen tot en met 2004 van de gereformeerde diaconie werden goedgekeurd.

Hopelijk bent U weer een beetje bijgepraat.

Met vriendelijke groet,

Ada van Ruller

Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer

Adres

Carin te Hoonte (scriba)
Dulongstraat 33
1097 RV Amsterdam
692 53 46

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans
Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd
Guus Westra
Avogadrostraat 8 hs
692 29 15 westra230@zonnet.nl
Hervormd
Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer
511 10 71
Hervormde Gemeente
Amsterdam- Watergraafsmeer
461 209 (vrijwillige bijdragen)
31 628 (giften, etc)
Diaconie Ger. Kerk W'graafsmeer
393 56 23
Diaconie Hervormde Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
462 20 84 of 152 74 04
Meer-Zicht
477 34 00
Kerkblad MeerZicht

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeentelieden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Ditty Peeters
Fraunhoferstraat 27
Henk de Waard
Mendelhof 13-2
Henk van Hunnik
Oogststraat 69 hs
Dick Spijker
Laplacestraat 80-1

E-mail:

dickspijker@xs4all.nl

MeerZicht kan op verzoek in digitale vorm per e-mail worden toegezonden (pdf-formaat)

Abonnementenadministratie
Zie: kerkelijk bureau

**Kopij nummer 11
17 oktober 2005**

Visitatiebezoek aan De Bron

We kregen goede documentatie opgestuurd om ons op deze visitatie (aandag 11 april 2005) voor te bereiden. De avond zelf werd voorafgegaan door een informele ontmoeting met beide predikanten, ds. Kees vd Berg (gereformeerd) en ds. Ab Venemans (hervormd). Onder het genot van een heerlijke maaltijd in een gezellig buurtrestaurant konden we in alle openheid veel zaken bepraten. Het ging vooral ook om het samenwerkingsproces, dat in de loop der jaren goede vorm heeft gekregen. De gereformeerde Koningskerk werd verkocht (daar zit nu de Evangelische Broeder Gemeente), er wordt nu gekerkt in de voormalige hervormde Emmakerk, die grondig verbouwd is -later op de avond konden we dat met eigen ogen zien en achteraf ook nalezen in het ons meegegeven (mooi vormgegeven) boekje "Over de transformatie van de Emmakerk tot kerkelijk centrum De Bron". Beide predikanten zijn zelf zeer betrokken geweest bij het hele proces en hebben daar ook collegiaal een goed evenwicht in gevonden.

Van de gelegenheid om ons te spreken hebben vier gemeenteleden gebruik gemaakt. Als aandachtspunt kwam de wijze van Avondmaalsviering naar voren, wat we later ook in de kerkenraad ter sprake hebben gebracht. De kerkenraad is zich bewust van gevoeligheden rond dit punt, maar meent in alle zorgvuldigheid te handelen.

Wij gaven wel mee, dat het een belangrijk signaal is dat deze visitatie werd aangegrepen om de onvrede nog weer te uiten.

Een van de gemeenteleden kwam vanuit haar grote betrokkenheid bij het jeugdwerk. Zij vertelde vol enthousiasme over de tienerdiensten en liet ons ook trots de jongerenruimte zien op de bovenste verdieping van het kerkgebouw. Zij vertelde dat zij zich zeer gesteund wist door de kerkenraad en de jeugdouderling in het bijzonder. In de vergadering van de kerkenraad was grote openheid in de voorstelronde. We waren onder de indruk van ieders betrokkenheid en inzet. Opvallend is dat velen al zeer lang kerkelijk actief zijn en

daarin trouw gebleven zijn door het hele proces van kerksluiting en kerkverbouw heen. Maar naast de oude getrouwen zijn ook jongere kerkenraadsleden actief. Iedereen voelt zich zeer verantwoordelijk. Er werd met liefde gesproken over het eigen karakter van de Watergraafsmeer.

In dit kader spraken we even over de publiciteit. Waarom geen gemeentebericht in Horizon, waar wel de diensten in De Bron worden vermeld? Men leeft helemaal met het eigen blad Meerzicht, dat eenmaal per maand verschijnt.

Als opvallend punt willen we nog noemen, dat de vergadering naast de opening begon met een ronde persoonlijke aandacht. De wijze waarop ruimte aan elkaar werd gegeven gaf blijk van pastorale zorgvuldigheid. Voor ons vertrek kregen we nog een rondleiding door de prachtig verbouwde kerkzaal.

*Visitatoren :
mevrouw Attie van Paassen en
mevrouw ds. Coosje Verkerk*

De Buitenweek

Zaterdag 3 september wilden we met 32 gasten en acht stafleden naar Putten vertrekken. Het begon al goed. Het hotel had namelijk vergeten een bus voor ons te bestellen, zodat we in eerste instantie niet meteen konden vertrekken. Gelukkig werd er snel iets geregeld met de fa. Oostenrijk, zodat we uiteindelijk toch in Putten arriveerden. In "de Hof van Putten" was alles weer perfect geregeld deze week en ook het weer werkte weer goed mee. We hadden een fantastische week met elkaar. Op een enkel doktersbezoekje na

hadden we geen medische problemen, zodat iedereen aan het hele programma kon meedoen. We hebben veel gewandeld (al of niet in de rolstoel), zijn naar de schaapskooi in Ermelo gependeld door John en Wim en hadden een geweldige, maar ietwat vermoeiende dagtocht naar Alphen (NB) alwaar we de tingieterij bezochten. Na de lunch hadden we nog een prachtige rondrit door de omgeving, met een theestop te Beek. Ook hadden we mooie avondprogramma's met veel muziek en een echte workshop kaarsen maken.

De prachtigste kaarsen werden er die avond gemaakt. Dhr. Van Buuren verzorgde deze week het pastorale gedeelte en stond 's avonds als een volleerde barkeeper met z'n vrouw de bar draaiende te houden. Geweldig!. Zaterdag 10 september moesten we helaas weer naar huis en kwamen om 11.00 uur allemaal weer behouden thuis na een geweldige week. Een hartelijke groet ,

Nel Westra - Spijker

Mensen

In memoriam

Jacoba Antje Kiel-Buwalda

Langdurig was de periode van ziekte die voorafging aan het sterven van Jacoba Antje Kiel-Buwalda op 22 juni. Moedig en gesteerd door haar geloof heeft zij die periode doorstaan. Zolang mogelijk is zij actief gebleven, tot enkele weken voor haar dood hield zij de kerkgang vol. Het was een periode voor haar van verdriet en dankbaarheid, van alsmaar moeten inleveren en zwakker worden, maar ook een tijd van geestelijke verdieping, van sterker worden, van goede gesprekken en troostrijke gebeden met haar kinderen en anderen die om haar heen stonden. Zij heeft veel tijd gekregen om afscheid te nemen en zij heeft die tijd uitstekend benut. In zeker opzicht was dit de beste periode van haar leven. Enkele dagen voor haar sterven heb ik met haar gesproken over de goede afloop van het sterven. Zij vertrouwde op God als de genadige gever en de genadige bewaarder van haar leven. Rechts bovenaan de rouwcirculaire zijn de woorden uit 2 Cor.12:9 gezet: 'Mijn genade is u genoeg'. Dat vertrouwen spreekt ook uit de regels die afgedrukt zijn op de kaart waarmee de kinderen bedankt hebben voor de gebeden en het medeleven tijdens de ziekte en het overlijden van hun moeder. Ik laat die regels hier tot slot volgen: 'Dat wij in Uw Hand zijn Heer Tot wij aan de tijd ontkomen In Uw Huis zijn opgenomen Eeuwig in Uw Handen Heer'.

Ds. C.H.W. van den Berg

In memoriam

Catharina Johanna Vermaning-Wissink

Op 24 augustus is in de leeftijd van 87 jaar overleden Catharina Johanna Wissink, weduwe van P. Vermaning. Zij woonde in de Teslastraat. Op het bericht van haar overlijden stond ook een uitspraak van Salvador Dali: Bij elk afscheid

wordt een herinnering geboren. We herinneren ons haar als een bescheiden vrouw, die niet op de voorgrond trad en die in haar zorg voor anderen zichzelf wegcijferde. Ze was een goede moeder voor haar enige zoon en een lieve oma, die trots was op haar drie kleindochters. Ze hield van muziek en ze heeft jarenlang in een koor gezongen. Ze was ook godvruchtig, ze las veel in de bijbel en praatte over het geloof met haar vriendinnen. Toen ze dertig jaar geleden in de Watergraafsmeer kwam wonen, zette ze zich actief in voor het kerkenwerk, vooral door het bezoeken van ouderen. Zij wist zich in haar leven geborgen in Gods liefde. In dit vertrouwen was zij ook bereid te sterven. Haar ziekte had al zo lang geduurd. Het was genoeg geweest. Zij verlangde naar de rust en vrede, waarvan zij wist dat zij die zou vinden bij haar Heer en Heiland. Met een overdenking over Psalm 139 hebben we op 30 augustus afscheid van haar genomen op de Nieuwe Oosterbegraafplaats.

B.A.V.

In memoriam

Rens Roest

Onze eerste reactie was "dit kan toch niet waar zijn" toen we de kaart lazen met het bericht van overlijden van Rens Roest. Tijdens een weekje vakantie in Ommen met zijn vrouw Iet en dochter Yolande is hij op 15 september tijdens het laatste gedeelte van een fietstochtje onwel geworden. Reanimatie mocht niet meer baten. Rens is op een maand na 78 jaar geworden, maar in zijn doen en laten was dat niet te merken. Een helpende hand hier, een klus daar, het was geen probleem. Nog niet zo lang geleden bij de renovatie van de buitenkant van ons kerkgebouw ging hij nog probleemloos de steiger op, waar anderen, jongeren, het lieten afweten. Rens werd in Rijswijk geboren en

moest als oudste uit een gezin van elf kinderen al gauw aan het werk, waar hij eigenlijk toch liever een studie had opgepakt.

Zijn kerkelijke activiteiten begonnen in 1943 als jeugdcollectant in de jeugddiensten in de kerk in de Wakkerstraat/hoek Simon Stevinstraat. Daarna kwam de periode dat hij in militaire dienst in Indië verbleef, een periode waarover hij zich volgens zijn kinderen nooit heeft kunnen uiten. Getrouwd met Iet begin jaren vijftig hebben zij een korte tijd in West gewoond, maar de Watergraafsmeer en de vriendenkring bleven trekken. Daarna moeten de activiteiten begonnen zijn waarbij we als belangrijke werkzaamheden kunnen noemen zijn ouderlingschap vanaf 1962 en uiteindelijk scriba in de wijk van ds. Tromp. In 1977 maakte hij de overstap naar de kerkvoogdij en was daar tot 1999 voorzitter. In die lange periode is er veel gebeurd in kerkelijk Watergraafsmeer en Rens was daar zeer bij betrokken. Van Samen op Weg tot Federatie; en van niet doorgegangene nieuwbouw tot een herinrichting van ons kerkgebouw en deed daarbij een enorme feitenkennis op waar we tot op het laatst profijt van hebben gehad.

Zelfs na 1999 ging hij naar mijn gevoel voluit door en ging zelfs weer opnieuw als ouderling/kerkrentmeester aan de slag. Naast het bestuurlijke was hij ook actief bij het jarenlang organiseren van een gesprekskring. Ik kan nog een poosje zo doorgaan. Ook in het persoonlijke vlak heeft hij veel mensen in zijn omgeving terzijde gestaan. Rens had tijd of hij maakte tijd.

Op donderdag 22 september hebben wij in een dienst van Woord en Gebed in een vol Kerkelijk Centrum De Bron afscheid genomen van Rens. Met name indrukwekkend was de wijze waarop zijn kinderen en kleinkinderen hem her-

dachten en daarbij ook blijkaven van respect en waardering naar hun moeder. Vanuit onze gemeente en vanuit de vriendenkring werden herinneringen opgehaald en waarderende woorden gesproken.

In een lange stoet naar de Nieuwe Ooster hebben we Rens begeleid naar zijn laatste rustplaats. Veel dank zijn we hem verschuldigd voor al datgene wat hij deed voor onze Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer. Dat hij mag rusten in vrede.

W.v.V.

Rens Roest en de 30-40-kringen

Het is natuurlijk niet mijn taak om in het kerkblad in te gaan op de betekenis die Rens Roest heeft gehad voor de kerkelijke gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer. Toch wil ik graag iets in herinnering roepen dat - uit de aard der zaak - behoort tot het verleden en dat destijds van betekenis is geweest in het kerkelijk leven van de gemeente. Het was de tijd van de "groothuisbezoeken" waarbij gemeenteleden uit een bepaalde buurt bijeen kwamen ten huize van een van hen. Bij die groothuisbezoeken was gebleken dat jongeren in de leeftijd van 30 tot 40 jaar zich niet thuis voelden in een groep die grotendeel veel ouder was, terwijl ze weer te oud waren voor de bijeenkomsten van de jonge kerk. Dat gaf aanleiding om kringen te vormen waarin de groep tussen 30 en 40 zich thuis voelde. Ze bleken

een aantal jaren een succes te zijn. Voor een predikant had het - met name in die tijd - een zekere bekoring om met hen vragen die specifiek waren voor die tijd, te bespreken. Het gaat dus om de periode van ongeveer 1970. Dat was de tijd waarin de kerk nog sterk naar binnen gekeerd was, maar toch meer en meer te maken kreeg met vragen die op haar af kwamen.

Bij het tot stand komen van die groepen heeft Rens Roest een belangrijke rol gespeeld, hoewel de avonden zelf geleid werden door de predikant. Als jongere ouderling is het hem gelukt tal van jongere gemeenteleden te bewegen te komen om met elkaar te praten over wat hen in het maatschappelijk leven bezig hield. (De tijd gaat snel, want degenen die aan de kringen deel namen zijn nu tussen de 60 en de 70).

G.C. Tromp

Ter nagedachtenis

Ds. Anna Catharina Kool - Vels Heijn overleed op 18 augustus. Zij is 83 jaar geworden. 24 augustus vond de crematie plaats op de Nieuwe Ooster. In de aula werd de dienst gehouden door ds. A. van Blommestein. We lazen uit Openbaringen 21 : 1-5. We hebben veel gezongen, háár liederen. Laat mij slapend op U wachten, O, dan slaap ik zo gerust. Zij is in haar slaap overleden.

Velen zullen zich haar nog herinneren van de diensten in de Em-

makerk (nu De Bron) en het Burgerziekenhuis waar zij predikant was. 't Was een geliefde vrouw.

W.F.G.

Bedankt!

Graag wil ik iedereen hartelijk bedanken, speciaal voor de mooie kaart met handtekeningen en kaarten die ik mocht ontvangen tijdens mijn verblijf in "Overbosch" te Hilversum.

Met vriendelijke groeten,

Greet Messink - Kamman

Dank u!

Nu ik eindelijk weer thuis ben wil ik graag iedereen hartelijk bedanken voor alle kaarten en brieven met goede wensen die ik de laatste jaren heb ontvangen. Het was altijd weer fijn zo'n blijk van medeleven, want die lange ziekenhuisverblijven maken je wel eens erg moede-loos.

Hartelijk dank!

H. Buttstedt

Zieken

In het OLVG verblijft nog steeds dhr J. van Leeuwen, hij wacht nog op opname in het Flevohuis. Verder worden elders verpleegd: mevr. J. de Brave-Frerichs in het Flevohuis, dhr F. Hobbelman in Wittenberg en mevr. A. Veen in Buitenhof.

B.A.V.

Financiën

Verantwoording

De afgelopen maanden ontving ik voor de kerk in totaal €45,- voor de preek op schrift. Hartelijk dank.

B.A.V.

Oecumenisch leerhuis

Deze maand beginnen we weer met het oecumenisch leerhuis. Vier avonden zullen we met elkaar praten over een aantal gelijkenissen uit de evangeliën. Per avond zullen we met elkaar een of twee gelijkenissen bespreken. Het zou aardig zijn als de deelnemers ieder hun eigen bijbel meenemen, dan kunnen we de gelijkenissen

lezen in verschillende vertalingen en die met elkaar vergelijken. Het leerhuis staat onder leiding van pastor Nico Essen en ds Ab Venemans en vindt plaats op woensdagavond 12 en 26 oktober en 9 en 23 november van 20.- tot 22.- uur in De Bron. U bent van harte welkom.

B.A.V.

Koning Buik

Er was eens een koning..... En wanneer een verhaal zo begint, verwacht u, beste lezer, natuurlijk dat het verhaal eindigt met: "En hij leefde nog lang en gelukkig". Maar laten we afwachten of dat zo is.

Er was dus eens een koning, Koning Buik heette hij. Een vreemde naam voor een koning, maar dit was dan ook geen gewone koning. Op een mooie dag reed koning Buik te paard door zijn koninkrijk. De landerijen lagen er prachtig bij en de zon scheen naar hartelust op de meren en de bossen. Maar koning Buik had daar geen oog voor. Het enige waar hij aan dacht was "eten". Hij dacht haast altijd aan eten. Al gebiedt de waarheid te zeggen dat hij niet alleen maar daaraan dacht. Zo saai was hij nu ook weer niet. Hij dacht ook wel eens aan goud en macht en mooie paleizen.

Rijdend door de zonovergoten velden kwam hij een man tegen die aan een touw een zilveren varken meevoerde. Dat ziet men niet vaak. Koning Buik hield zijn paard in en vroeg de man waarheen hij op weg was. "Ik ben op weg naar het beste restaurant van het land." "Beste man, wat ga je daar dan met dat bijzondere varken van je doen?" "Ik ga het verkopen, want niets is zo heerlijk als het vlees van een gebraden zilveren varken." Koning Buik kreeg nog meer zin in eten dan hij al gewoonlijk al had en vroeg of hij het varken kopen kon voor de paleiskeuken. "De prijs is hoog, heer" antwoordde de man aarzelend.

"Wat moet het kosten? Ik heb alles over voor zo'n bijzonder stukje vlees." De koning watertandde. "Het kost u uw armen, heer. Alleen als u mij uw armen geeft, schenk

Niets hebben, alles bezitten, zo kun je de houding van wijzen uit alle godsdiensten en alle tijden beschrijven. De woestijnvader Evagrius (4de eeuw) vergeleek iemand die eenvoudig leeft met een hoogvliegende adelaar; daarentegen is iemand wiens aandacht voortdurend gericht is op rijkdom als een hond, geketend aan zijn bezit. De reclame vertelt ons dat we alles kunnen krijgen en het geluk kunnen kopen. Maar het zou wel eens kunnen zijn dat wie 'nee' kunnen zeggen tegen alle behoeften die men hun opdringt, werkelijk de weg naar het geluk vinden.

ik u dit zilveren varken." Nu wisten we al dat koning Buik geen gewone koning was. Het verbaast dan ook niemand te horen dat koning Buik instemde met dit aanbod.

"Och, ik heb mijn armen niet echt nodig. Mijn knechten werken en mijn soldaten vechten voor mij. "Zo gebeurde het dat koning Buik naar het paleis terugkeerde met een zilveren varken, maar zonder armen. Niet lang daarna maakte koning Buik weer een ronde door het land. Nu in een koets, want paardrijden zonder armen is lastig. Onderweg kwam hij de man tegen die hem het zilveren varken had verkocht. Nu dreef hij een zilveren koe voort. Koning Buik liet de koets stilhouden. "Beste man, het zilveren varken was verrukkelijk. Nu zie ik u weer met een bijzonder dier..

Waarheen gaat gij?" De man antwoordde dat hij naar de beste kaasmakerij van de wereld ging. Van de melk van deze zilveren koe kon men de heerlijkste kazen maken. Koning Buik begon te watertanden en vroeg de man de zilveren koe aan hem te verkopen, voor de paleiskeuken. "De prijs is hoog, heer," antwoordde de man. "Wat moet het kosten?" De man antwoordde: "Het kost u uw benen." Koning Buik dacht niet lang na: "Och, ik heb een koets om me te laten rijden en een draagstoel die mijn dienaren kunnen dragen." Zo

gebeurde het dat koning Buik naar het paleis terugkeerde met een zilveren koe, maar zonder benen. Toen koning Buik zich op een mooie dag liet rondragen in zijn draagstoel kwam hij weer de man tegen die hem het zilveren varken en de zilveren koe had verkocht. Deze keer had hij een zilveren mantel om.

De koning vroeg hem waarheen hij ging met de zilveren mantel.

"Heer, ik ga een prinses zoeken. Wie deze mantel draagt, vindt het geluk. Alle prinsessen van de wereld worden verliefd op wie deze zilveren tovermantel draagt." Nu was koning Buik nog niet getrouwd. Hij was verstandig genoeg om te begrijpen dat er niet veel prinsessen waren die verliefd zouden worden op een koning zonder armen en benen. "Beste man, verkoop mij deze mantel, de liefde is me alles waard." "De prijs is hoog, heer, erg hoog," antwoordde de man. "Vertel me, wat moet de mantel kosten?" De man zei:

"Deze mantel kost u uw hoofd." Koning Buik dacht even na: "Ach, ik heb raadgevers die voor mij kunnen denken. En ik kan leren buikspreken. Een hoofd heeft een koning welbeschouwd niet nodig. En zo gebeurde het dat koning Buik naar het paleis terugkeerde met de zilveren mantel, maar zonder hoofd.

Het valt te begrijpen dat koning Buik niet vaak meer in zijn koninkrijk rondreed. Nu kwam de man die de koning een zilveren varken, een zilveren koe en een zilveren mantel had verkocht naar het paleis. Hij droeg een zilveren beurs bij zich. Koning Buik vroeg wat dat voor beurs was. De man maakte

hem duidelijk dat dit een heel bijzondere beurs was. Deze beurs bevatte altijd geld. Wie deze beurs bezat, zou het nooit aan rijkdom ontbreken. Koning Buik hoefde niet lang na te denken, iets wat hij zonder hoofd trouwens niet eens meer kon. "Ik wil die beurs," sprak hij. De man maakte hem echter duidelijk: "De prijs is hoog, zeer hoog. Deze zilveren wonderbeurs die u eeuwige rijkdom zal schenken, kost u uw hart." "Ach, wat," antwoordde koning Buik, "iemand die geen ar-

men, geen benen en geen hoofd meer heeft, kan ook zijn hart wel missen." En zo gebeurde het dat koning Buik zijn hart inruilde voor de zilveren beurs.

En hij leefde nog lang en gelukkig met zijn zilveren varken, zilveren koe, zilveren mantel en zilveren beurs. Dat zou een mooi einde zijn van dit verhaal. Maar de werkelijkheid is anders. Een koning zonder armen en benen, dat gaat nog. Een koning zonder hoofd, dat komt vaker voor. Maar een koning

zonder hart..... die is hartstikke dood.

Door Stephan de Jong

*Uit: Verhalen van het goede leven, Veertig verhalen over gulheid, wijsheid en hoop
Overgenomen uit: Het Goede Leven*

Brochure over Israel en kerk

Zoals u wellicht weet, heb ik mijn studieverlof vorig jaar zomer besteed aan de plaats van Israel in de christelijke dogmatiek, met name bij Karl Barth en Friedrich-Wilhelm Marquardt. Daarvan heb ik MeerZicht in een viertal artikelen verslag gedaan. Tijdens het studieverlof heb ik met ook verdiept in de uitleg van Romeinen 9-11, waarin Paulus de relatie van Israel en kerk aan de orde stelt. Dit betoog van Paulus heb ik besproken op

het oecumenische leerhuis in het najaar van 2004 en daarna ook op contactbijeenkomsten van gemeenteleden. Deze bespreking was nogal gedetailleerd en nam vier tot vijf avonden in beslag. Daarom heb ik getracht de essentie van dit betoog te vatten in een serie preken, die ik de afgelopen maanden in De Bron heb gehouden. Nu deze serie is beëindigd, leek het me goed al dit materiaal te verzamelen in een brochure en

alsnog aan u ter beschikking te stellen als resultaat van mijn studieverlof in 2004. Deze brochure bevat de algemene inleiding voor de bespreking van Romeinen 9-11, de serie preken hierover en de het vierdelige verslag van het studieverlof in MeerZicht. Laat me even weten of u deze brochure wilt hebben, dan zorg ik ervoor dat u hem krijgt.

B.A.V.

De wereld achter een getal stelt U zich eens voor....

Als de wereld een dorp zou zijn met precies honderd inwoners, hoe zou dit dorp er dan uitzien? Hoe zouden de verhoudingen zijn? Dan woonden er:

- 57 mensen uit Azië; 21 Europeanen; 14 mensen uit Noord en Zuid-Amerika; 18 Afrikanen
- 52 vrouwen en 48 mannen
- 70 niet-blanken en 30 blanken
- 70 niet-christenen en 30 christenen
- 89 hetero's en 11 homo's

Kunt U zich daar al iets bij voorstellen?

- 6 mensen zouden 59% van alle welvaart van het hele dorp bezitten en die 6 mensen komen allemaal uit Noord-Amerika

- de andere 94 mensen moeten het samen doen met de rest
- 80 mensen wonen in huizen die de naam "woning" niet waard zijn
- 70 mensen kunnen niet lezen of schrijven
- 50 mensen zijn ondervoed
- 1 is bezig te sterven, de ander is bezig geboren te worden
- 1 heeft een hoge opleiding gevolgd
- 1 beschikt er over een computer

Dit zijn getallen en verhoudingen die wij ons nauwelijks realiseren.

Maar:

- wie een dak boven haar/zijn hoofd heeft en een bed om in te slapen;

- wie eten heeft voor vandaag en morgen in huis heeft;
 - wie kleding heeft om aan te trekken.....
- is beter af dan 75% van de wereldbevolking.

Wie daarbij ook nog wat geld in de portemonnee heeft, en misschien iets op de bank of giro, behoort tot de 8% rijkste mensen van de wereld.

Ada van Ruller

Uit: 'In gesprek' – werk- en informatieblad van de gereformeerde vrouwenbond

Jeugd op zolder

zondag 11 september was een fijne dag. We hebben er drie nieuwe meiden bij die nu bij de jeugd op zolder gaan horen namelijk Maaike, Emma en Louise. Zondag was hun overstap. Voor alledrie was er een mooie rugzak met voorwerpen erin die ze nodig hebben voor hun levensreis. We hebben op zolder een klein beetje een feestje gevierd met lekkere koeken en drinken maar hebben het ook gehad over vergeven.

Een best zwaar onderwerp maar ook een heel mooi onderwerp. We bespraken hoe moeilijk het soms

De Zolder!

Op 11 september, de startzondag, mocht ik met Harda het trappetje op om de zolder (de plek voor onze jongeren) te zien. Wat een verrassing! Zo gezellig. Wat zullen hier een gesprekken worden gevoerd. Jullie eigen plek. Veel succes voor jullie toekomst gewenst.

W.F.

is om sorry te zeggen voor iets wat we fout hebben gedaan.

Verder was er een verhaal. Het gaat zo:

Er was een man die op een dag in de trein stapt. Na een poosje komt er een jonge man tegenover hem zitten. Hij ziet er niet goed uit. Beeft over zijn hele lijf en ziet wit en akelig. De man vraagt of hij iets voor hem kan doen.

'Nou', zegt die jongen, 'Ik ben een beetje zenuwachtig. Ik ben namelijk drie jaar geleden van huis weggelopen en heb mijn ouders in die drie jaar niet gezien of gesproken. Nu heb ik heel erg spijt van mijn daden en wil ik graag terug komen. Ik durfde ze niet te bellen omdat ik bang ben dat ze me nooit meer willen zien en daarom heb ik ze een brief geschreven.

'Dat is fijn,' zei de oudere man. 'Denk je dat het weer goed komt?' 'Ik weet het niet. Ik ben heel erg nerveus,' zegt de jongen. 'Ze wonen in een huisje aan het spoor en ik heb ze geschreven of ze in de

appelboom in hun tuin een witte zakdoek willen hangen zodat ik weet dat ik weer welkom ben en nu zijn we er bijna. Het probleem is dat ik niet durf te kijken. Zou u voor mij willen kijken of de zakdoek er hangt?'

Dat wilde de oude man wel. Ze naderden de plek van de boom. De jongen werd bleker en bleker en verborg zijn gezicht achter zijn handen. Hij vroeg: 'En ziet u al wat?'

De oude man voelde een grote brok in zijn keel toen hij naar buiten keek en zei tegen de jongen: 'Wees maar niet meer bang en doe je ogen maar open.' De jongen deed zijn handen voor zijn ogen weg en zag uit het raam de appelboom. Zijn ogen vulden zich met tranen.

In de boom hing niet één zakdoek maar de hele boom zag wit van de zakdoeken. Er hingen er wel honderd.

Harda van Wageningen

Bijbel was z'n tijd 3.500 jaar vooruit

Bij het ontstaan van de bijbel was dit boek zijn tijd 3.500 jaar vooruit. Dat zegt bioloog Hobrink in zijn boek *Moderne wetenschap in de Bijbel*.

Hobrink vergelijkt voorschriften en andere teksten uit het Oude Testament met de huidige wetenschappelijke inzichten. Hij concludeert dat die nagenoeg overeenkomen. Neem nu de reden waarom jongetjes precies acht dagen na hun geboorte besneden moeten worden, zelfs als deze dag op de sabbat

valt. „Pas in de twintigste eeuw kwam het antwoord op deze vraag", zegt Hobrink. 'Op die dag stoppen bloedingen namelijk een stuk sneller, want juist dan maakt het lichaam meer bloedstollingelementen aan dan op enige andere dag in het leven.

Had de mensheid zich de afgelopen twee millennia meer aan de joodse hygiëne- en voedselwetten gehouden, dan waren er miljoenen mensen minder omgekomen door besmettelijke ziekten als de pest,

stelt Hobrink. 'Tijdens de grote pestepidemie van de veertiende eeuw hielden de menen uit het joodse getto van Straatsburg zich aan de leefregels van het Oude Testament. De wijk was schoon, uitwerpselen lagen niet op straat, mensen wasten zich. Er kwam nauwelijks pest voor.'

Overgenomen uit:
Het Volk 17 september 2005

Najaarscollecte Werelddiakonaat

Op 9 oktober, Zondag voor het Werelddiakonaat, staat tijdens de collecte het vredeswerk in Uganda centraal. In Uganda woedt al bijna twintig jaar 'een vergeten oorlog'. De laatste twee jaar zijn 25.000 kinderen ontvoerd, die in het rebelenleger, dat strijdt tegen de regering, als soldaat worden ingezet. Meer dan anderhalf miljoen mensen wonen in vluchtelingenkampen. In deze verschrikkingen wer-

ken drie partnerorganisaties van Kerkinactie aan vrede. Zij richten zich vooral op de rol die vrouwen in het vredesproces kunnen spelen. De directe nood is zichtbaar en tastbaar: mensen zonder water, zonder eten, zonder medicijnen. Onze financiële bijdragen zijn hard nodig: voor noodhulp, voor vredesopbouw, voor traumaverwerking en psychosociale hulp.

Postzegels en kaarten

Ik heb het idee dat onze gemeente dit jaar niet met vakantie is geweest. Want wat mis ik in de kastjes in de kerk? Uw postzegels en kaarten die u mocht ontvangen met de post, want ook de gewone zegels van uw poststukken zijn welkom in de genoemde kastjes

naast de ingang. Uw zegels zijn voor het goede doel te weten "Kerk in Actie"

Bij grote partijen of als U ze niet kan brengen kom ik ze bij U halen. Bij voorbaat hartelijk dank.

Louis Robert (694 14 73)

KIM en Hofnieuws

Ik heb een paar maanden geleden een compleet kerkbladen archief mogen ontvangen van iemand die als lid van de gereformeerde kerk in watergraafsmeer jarenlang deze bladen heeft verzameld. Inmiddels heb ik deze bladen De Levende Gemeente DLG en enkele jaargangen van Meerzicht keurig in ordners in mijn kast staan. Ik ben nog op zoek naar complete jaargangen van het kerkblad Kerk In het Midden (KIM) van de hervormde gemeente watergraafsmeer de Emmakerk nu de Bron. Ik weet eigenlijk niet hoe oud dit kerkblad was en in welk jaar dit voor het eerst werd uitgegeven wie het weet mag het zeggen Ook als u andere uitgaven heeft welke door de hervormde gemeente zijn uitgegeven ter gelegenheid van bijzondere gelegenheden dan hou ik mij

zeer aanbevolen. Heeft u nog kerkbladen op zolder liggen en wilde u deze eindelijk eens op ruimen u doet mij er een buitengewoon groot plezier mee. Het is mijn bedoeling om deze kerkbladen te archiveren en te bewaren om er af en toe eens een artikel uit te lichten voor herpublicatie bovenal verzamel ik deze uitgaven voor geschiedkundige doeleinden.

Ook ben ik op zoek naar jaargangen van het katholieke kerkblad Hofnieuws. Mochten er lezers zijn van onze bureaus uit de Martelaren die oude uitgaven van dit kerkblad in hun bezit hebben neemt u dan even contact met mij op.

*Henk van Hunnik
6939216*

henkvanhunnik@zonnet.nl

Alleen al

Alleen al je ogen
die me zoeken
geven mij waar ik naar zocht,

alleen al je armen
die me vangen
voor als ik eens vallen mocht.

Alleen al je stem
die me leidt
naar een wereld vol van licht,

alleen al de warmte
van je naam
inspireert me tot een gedicht.

Alleen al de leegte
die het geeft
wanneer ik mijn rug heb toegekeerd,

alleen al het weten
dat je antwoordt
vóórdat de vraag wordt geformuleerd.

Alleen al je woorden
die vertellen
wat ik eigenlijk al weet,

alleen al de gedachten
die je stuurt
zodat ik je niet vergeet.

Alleen al de kus
die je geeft
met een gefluisterd "schat, tot later",

maken dat ik
kan zweven
en druk mijn voetstap op het water.

*Astrid Hart
Overgenomen uit:
Kerk Zonder Grenzen*

Henk van Hunnik (50) is sinds 1963 lidmaat van onze gemeente. Sinds het september nummer van meerzicht werkt hij mee als redacteur van meerzicht alhoewel hij bij de leden van de kerk doorgaans al jaren een vertrouwde verschijning is stelt hij zich in dit artikel toch nog maar even aan u voor. Hij wil graag met u te delen op welke wijze hij zich voor Meerzicht wil gaan inzetten.

Nieuw redactielid stelt zich voor

Voordat de grote schoolvakantie begon, trof ik in ons kerkblad een oproep aan dat er dringend behoefte bestond aan uitbreiding van de redactie en dus ben ik heb ik er maar eens even een e-mail aan gewaagd om Dick te laten weten dat ik wel interesse had voor deze job. Vanuit mijn oude beroep Journalist (ik ben in 1983 volledig afgekeurd na een derde hersenbloeding en zit nu in de Wajong regeling) heb ik het kerkblad altijd met meer dan gewone belangstelling gevolgd Ik leverde al enige tijd bij tijde en wijle krantenknipsels bij de redactie aan voor publicatie en zal dit blijven doen. Ook leeft er bij mij een idee om individuele gemeente leden te vragen eens een stukje te schrijven voor ons kerkblad over een onderwerp welke hen bezighouden. Maar ook zal ik u vragen om ik eens een gesprekje met u mag houden in de vorm van een klein interview zodat er misschien nog wel eens wat meer wetenswaardigheden over uw lippen glijpen zodat een ander hiervan kennis kan nemen zo leren wij elkaar kennen in de gemeente.

Door de week ben ik redacteur bij een multiculturele omroep radio Mart Amsterdam waarvoor ik een nieuwsredactie aan het opzetten ben en daarbij krijg ik binnenkort een opleiding tot technicus zodat ik in de avonduren zelfstandig radio uitzendingen kan gaan verzorgen via de kabel en ether we hebben jaarlijks toch al gauw een bereik van een kleine tweehonderdduizend luisteraars in en om Amster-

dam. De belangrijkste doelgroep binnen deze multiculturele omroep is de surinaamse gemeenschap ook wordt er via internet uitgezonden. ook ben ik betrokken bij een organisatie welke zich bezighoudt met onderzoek en het vervaardigen van publicaties welke te maken hebben met sekten en stromingen binnen de christelijke wereld. Vanwege deze werkzaamheden word ik regelmatig gevraagd op de achtergrond mee te werken aan de research ten behoeve van radio en televisie programma's in voor publicaties in bladen en kranten welke dit onderwerp onder de aandacht willen brengen in deze werkzaamheden gaat heel veel tijd zitten en het gebruik van mijn internet verbinding met e-mail helpen mij deze werkzaamheden voor een heel groot deel te vergemakkelijken het maakt een grote afstand opeens heel bereikbaar voor overleg of advies bij iemand die bijvoorbeeld in Enschede of Maastricht woont maar ook heb ik mijn contacten in het buitenland heel boeiend en leerzaam werk allemaal. Elke woensdagochtend help ik mee bij het openhuis van het leger des Heils in Amsterdam oost. Dit is een openhuis voor alleenstaande ouderen zij die het fijn vinden om eens onder de mensen te zijn. Dit doe ik al vanaf 1996 niet zozeer als vrijwilliger maar gewoon omdat ik het leuk vind om mij voor mijn naasten in te kunnen zetten. De rest van de week besteedt ik aan het lezen van stukken van de stadsdeel & gemeenteraad welke ik al meer dan 19 jaar intensief

volg gewoon vanuit louter persoonlijke interesse. Als ik in andere omstandigheden was geboren en niet alle dingen meegemaakt had welke ik de afgelopen jaren voor mijn kiezen heb gehad qua gezondheid, had ik dit wellicht in overweging genomen wel heb ik dit jaar met succes een cursus politieke participatie gevolgd om zo wat meer te weten te komen over o.a het duale stelsel en het functioneren van een politieke organisatie. Al met al heb ik veel dingen om handen.

Ondanks dit alles heb ik ook nog tijd om er lekker met mijn scootmobiel op uit te trekken of mij met de rolstoelbus in het Amsterdamse bos of ergens buiten de stad te laten afzetten om daarna op mijn gemak naar huis te rijden. Ik geniet van alles wat ik kan en accepteer die dingen die ik noodgedwongen moet laten omdat mijn gezondheid dit niet meer toelaat maar zolang ik de kracht in mijn handen en vingers hou blijf ik voor u schrijven dus hou het volgende nummer van MeerZicht goed in de gaten wie weet.....

Henk van Hunnik

Het vak van de kleine Johannes

Het streven naar geluk is een verkeerd doel. Je wordt niet gelukkig door het geluk na te jagen. Je wordt gelukkig door een zinvol leven te leiden. Ik denk dat de gelukkigste mensen degenen zijn die hun best doen om vriendelijk te zijn, behulpzaam en betrouwbaar, en dat het geluk hun leven binnensluit terwijl ze druk met deze dingen bezig zijn. Geluk is altijd een bijproduct, nooit een primair doel! (H. Kushner)

De mensenvanger

Wie aan de kleine Johannes vroeg wat hij later worden wilde, kreeg nooit een antwoord. Johannes wist het eenvoudig niet. Zijn vriendjes droomden ervan om boer, soldaat of ontdekkingsreiziger te worden. Maar hoe Johannes ook over zijn toekomstig beroep peinsde, hij kon niets bedenken.

Op een dag was de kleine Johannes groot geworden. Het werd tijd dat hij een vak zou leren. Hij verliet daarom zijn huis om een beroep te gaan zoeken. Maar waar hij ook kwam, bij vissers, houthakkers of burgemeesters, nergens vond hij een beroep dat hem paste. Koning, dat leek hem wel wat. Maar daar was er maar één van nodig en die was er al. Tegen de avond kwam Johannes bij een eenvoudige hut aan de rand van het bos. Hij was hongerig en moe en klopte aan. Een stevig uitziende man deed open. "Kom binnen." De deur zwaaide open en Johannes werd direct naar de tafel gebracht waar een schaal met heerlijk eten stond. "Bent u kok?" vroeg Johannes na zijn honger te hebben gestild met het heerlijke eten. "Nee, mensenvanger", antwoordde de man. Johannes schrok. "U hebt mij nu gevangen?" "Vanzelf," antwoordde de mensenvanger, "ik zei toch al dat ik mensenvanger was." "Zet u mij dan in een kooi of gaat u mij nu opeten?" bibberde Johannes. "Niet dat ik weet," antwoordde de mensenvanger.

"Wees blij dat ik je gevangen heb. Kijk maar naar buiten." Buiten stortregende en onweerde het. "Ik heb je weggevangen uit het noodweer," zei de man. "Zoiets mag ik graag doen; je in een kooi zetten of opeten lijkt me niet echt nodig." De volgende morgen was het stralend weer. De mensenvanger ging vroeg op pad en Johannes liep met hem mee. In de verte hoorden zij hulpgeroep. "Mooi," zei de mensenvanger, "werk aan de winkel." Op een draf liep hij naar de rivier en viste er een schippersknecht uit die van boord was gevallen. "Een goed begin is het halve werk," sprak hij en ging fluitend verder.

Moeder

In de verte zagen zij een kind op de straat spelen dat er geen erg in had dat een paard en wagen snel naderden. De mensenvanger rende er heen een graaide het kind vlak voor de wielen weg. De geschrokken moeder wist niet hoe ze de man bedanken moest. Maar hij was al weer op weg. Een paar straten zat een vrouw te grienen op een muurtje. Ze had geen geld meer om haar kinderen te voeden. De mensenvanger bracht haar naar iemand die helpen kon. Fleurig vervolgde hij zijn weg. Johannes, die al die tijd met hem meegelopen was, sprak: "Een mooi vak hebt u. Verdient

het wat?" De mensenvanger knikte: "Meestal een onbetaalbare glimlach, zo drie of vier keer per dag." Johannes dacht even na: "Kunt u mij dat vak leren?" De mensenvanger keek hem aan: "Heb je een hart?" Johannes meende van wel. "Dat is voldoende," zei de mensenvanger. En zo leerde Johannes eindelijk een vak.

*tephan de Jong
Overgenomen uit:
Het Goede Leven.*

Ode aan de Rollator

Oh rollator als ik jou niet had
Dan kon ik niet meer alleen op pad
Oh rollator als ik jou niet bezat
Dan lag ik vele malen op mijn gat.
O rollator fijn dat jij bestaat
Je bent mijn steun en toeverlaat
Je gaat overal met mij naar toe
En ben ik onderweg soms een beetje moe
Dan zet ik mij even op jouw plankje neer
En na een poosje rusten gaat het weer
Een zware boodschappentas sjuuwen is voorbij
Die vervoer jij gemakkelijk voor mij

Jij overheerst het beeld op pleinen en straten
Onderweg al rustend even met iemand te praten
Wel de rem even sterk aangetrokken
Anders komen er zeker brokken.

Wil je even uit dan hoeft je niemand tot last te zijn
Dat gevoel van zelfstandigheid is erg fijn
Je hoeft je er echt niet voor te schamen
Ieder gebruiker kan dit beamen

De uitvinder van de rollator, ons aller vriend,
Heeft de hoogste onderscheiding verdiend
Als je dus niet meer alleen kunt gaan of staan
Schaf de rollator aan, hij verrijkt je hele bestaan.

Diensten

Zondag 2 oktober 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Geen Nevendienst

Geen tienerdienst

Crèche: Carin te Hoonte

Collecte: Kerk en Israël

De Open Hof, 10.00

Viering Heilig Avondmaal

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Zondag 9 oktober 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Nevendienst: Jolkje de Graaf en

Petra Bloem

Tienerdienst: Harda van Wagenin-

gen en Henk den Hoedt

Crèche: Marjo Hobbelman

Collecte: Wereldiakonaat

Gebedsgroep

De Bron, 16.30

Zondag 16 oktober 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Geen Nevendienst

Geen tienerdienst

Crèche: Linda Schol en Louise

Blaauw

Collecte: Godsdienstonderwijs

openbare scholen

Zondag 23 oktober 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Nevendienst: Tanja Claassen en

Hetty Peereboom

Tienerdienst: Zolderavond met

Henk en Harda

Crèche: Chantalle van Goethem

Collecte: Algemeen kerkenwerk

Zondag 30 oktober 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Geen Nevendienst

Geen tienerdienst

Crèche: Ellen Van

Collecte: Eigen jeugdwerk

Zondag 6 november 2005

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Nevendienst: Ria van Gerven en

Petra Bloem

Tienerdienst: Harda van Wagenin-

gen en Henk den Hoedt

Crèche: Yolande Roest

Collecte: Zendingwerk

De Open Hof, 10.00

Voorganger: Pastor M.A. van

Gaalen - van Veen

Activiteiten

Passage

De afdeling Passage Watergraafsmeer nodigt alle leden en belangstellenden uit voor de komende ledenbijeenkomst, die gehouden wordt op donderdag 20 oktober 2005 om 8 uur 's avonds in het Trefcentrum van Tabitha, Ingenhouszhof 15.

Deze avond komt de heer H.S.

Kooij met dia's over: "De honingbij".

Namens het bestuur,

G.J. Messink – Kamman

Agenda

- maandag 10 oktober 19.45 uur in De Bron: vergadering kerkenraad
- woensdag 12 oktober 20.00 uur in De Bron: eerste avond oecumenisch leerhuis
- donderdag 20 oktober 14.30 uur Rutherfordstraat 7-1: contactmiddag Middenmeer
- maandag 24 oktober 19.45 uur in

De Bron: vergadering moderamen

- woensdag 26 oktober 20.00 uur in De Bron: tweede avond oecumenisch leerhuis

't Hoeckhuys, vaste activiteiten oktober 2005

Dagelijks.... De koffie is (bijna)

klaar !!!

Open inloop/internetcafé. Half uur

internetten: 50 ct. 10.00 – 17.00 u

Maandag:

Crea-tee (gratis handwerkinloop) 14.00 - 16.00 u

Internet- inloop (met begeleiding)

14.00 – 16.30 u

Cursus tekenen & schilderen

09.30 – 11.30 u

Dinsdag

Computercursus 09.00 – 10.30 u,

11.00 – 12.30 u, 13.00 – 14.30 u,

15.00 – 16.30 u

Computercursus – internet 18.30 – 20.00 u

Woensdag

Computercursus: 09.00 – 10.30 u, 11.00 – 12.30 u

Spreekuur buurtregisseur 12.30.– 14.00 u

Seniorensoos 13.30 – 16.00 u

Yoga 19.30 – 20.30 u

Donderdag

Computercursus 09.00 – 10.30 u, 11.00 – 12.30 u

Internet- inloop (met begeleiding) 13.00 – 16.00 u

Cursus patchwork & quilten (1x per 14 dagen) 13.30 – 16.00 u

Vrijdag

Internet- inloop (met begeleiding)

10.00 – 12.00 u

Salsadansen 19.30 – 21.30 u